

بسم الله الرحمن الرحيم

خاطره ایی از مرحوم والد(ره): تمایلی به ماندن در دنیا ندارم مگر از دو جهت، اگر خدا به من عمر و مهلت دهد خوشحال میشوم؛

1. تکمیل شرح تحریر الوسیله امام خمینی(ره)

2. ایفای وظیفه در معیشت طلاب و فضلا

من یادم می آید یکی از روزها مرحوم والد ما(رضوان الله علیه) در درس مسجد اعظم شاید شش هفت سال قبل از فوتشان فرمودند که من هیچ میلی و هیچ لذت و تمایلی بر اینکه يك دقیقه در این دنیا بمانم ندارم، اما از دو جهت اگر خدا به من يك عمر و مهلتی بدهد خوشحال هستم؛ یکی این است که من دارم شرح تحریر الوسیله امام را می نویسم، می خواهم این يك دوره فقه کامل شود، اگر عمری خدا داد برای این از خدا شاکرم و از این جهت برایم خیلی مطلوب است که من این دوره را بتوانم کامل کنم، که متأسفانه این دوره کامل نشد ولو سه چهارم آن در 28 جلد چاپ شده و یکی از اساتید حوزه که از رفقای ماست به من گفتند که من والد شما را خواب دیدم به ایشان عرض کردند اگر برگردید به دنیا چکار می کنید؟ ایشان فرمود این شرح تحریر الوسیله را تکمیل می کنم، معلوم می شود که این کار برایشان در آن عالم خیلی آثار داشته، علی ای حال فرمودند من هیچ حبی به ماندن در دنیا ندارم الا اینکه برای من بسیار افتخار است که من در معیشت شما طلاب و فضلا يك سهم کوچکی دارم، این خیلی برای من افتخار است.

حب لقای الهی مساوی با حب خدوند بر لقا و کراهت لقای الهی مساوی با کراهت الهی بر لقا

واقعاً کسی که حبّ به لقای الهی داشته باشد هیچ وقت دنبال این نیست که در این دنیا بماند و از لذات و آثار دنیوی بخواهد استفاده کند، دائماً در این فکر کنیم که واقعاً لحظه ی مُردن خداوند از لقای انسان خوشحال می شود یا نه؟ از لقای انسان بُغض پیدا می کند یا نه؟ همه ی حرف ها در این يك جمله نهفته است. نکته ی اصلی «یاد مردن» در همین نکته است، خود یاد مردن که؟؟ حرص را کم می کند، همه اینها درست. اما آنچه که از همه مهم تر است، شما مثل اینکه به ملاقات يك بزرگی بروید چه دغدغه و فکری دارید؟ تمام فکرتان این است که وقتی به آنجا می روید شما را درست احترام می کند یا نه؟ جواب سلام شما را می دهد یا نه؟ به شما اعتنا می کند یا نه؟ حالا خدای بزرگ - آن قدرت لا یزال، آن خالق - انسان می خواهد با او و عظمت او مواجه شود، چه می شود؟ خیلی مشکل است، به این زودی هم انسان نمی تواند برای خودش حل کند، کسی نمی تواند به این زودی بگوید که برای من روشن است که خدا از لقای من خوشحال است، مگر اینکه خیلی کار کرده باشد و خودش را برای آن عالم مهیا کرده باشد. اما ما بزرگان را دیدیم و افرادی را دیدیم که واقعاً عمرشان را در دین گذراندند و در اواخر واقعاً مضطرب بودند که چه می شود؟ این یاد مردنی که ما طلبه ها بیشتر باید به آن توجه داشته باشیم این جهت قضیه است، ان شاء الله بتوانیم واقعاً این را در وجود و نفس مان، در بیداری و جواب مان، در همه لحظات خودمان روز به روز بیشتر کنیم.